

אֲנִי אֶל־הָעִבְרִים

- 1 (א) הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר מִקֶּדֶם אֶל־אֲבוֹתֵינוּ פְּעָמִים רַבּוֹת וּבְפָנִים שְׁנַיִם עַל־יְדֵי הַנְּבִיאִים:
- 2 (ב) דִּבֶּר אֵלֵינוּ לְקֶץ הַיָּמִין הָאֵלֶּה עַל־פִּי הַבֵּן אֲשֶׁר שָׁמְחוּ לְבַעַל נַחֲלָה בְּכָל נֶאֱשֶׁר בּוֹ עָשָׂה גַם־שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
- 3 (ג) וְהוּא זֶהר כְּבוֹדוֹ וְצֶלֶם פָּנָיו וְנִשְׂא־כָל בְּכֹחַ דִּבְרוֹ וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר טָהַר אֶתְנוּ בְּנַפְשׁוֹ מִחַטָּאתֵינוּ יָשַׁב מִיָּמִין אֲשֶׁר לוֹ הַגִּדָּלָה בְּמָרוֹם:
- 4 (ד) וַיִּנָּבֶה לְמַעַלָּה מִן־הַמַּלְאָכִים כַּאֲשֶׁר קָנָה לוֹ שֵׁם רָם וְנִשְׂא מֶהֱם:
- 5 (ה) כִּי לְמִי מִן־הַמַּלְאָכִים אָמַר מַעֲוֹלָם בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדִּיתִךָ וְכֵן עוֹד אֲנִי אֶהְיֶה־לוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן:
- 6 (ו) וְכֵן בָּתְתוּ אֶת־בְּכוֹרוֹ לָשׁוּב לְתַבֵּל אֶרֶץ הָאֵם אֲמַר הִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כָּל־מַלְאָכֵי אֱלֹהִים:
- 7 (ז) וְעַל־הַמַּלְאָכִים הוּא אָמַר עָשָׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשֻׁרְתָיו אֵשׁ לֵהֵט:
- 8 (ח) אֵךְ עַל־הַבֵּן אָמַר כִּסְאֶךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְט מַלְכוּתֶךָ:
- 9 (ט) אַהֲבֵת צֶדֶק וְתִשְׁנֵא רָשָׁע עַל־כֵּן מְשַׁחֵךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שָׁמֶן שִׁשּׁוֹן מִחֲבַרְךָ:

10) (י) וְכֵן עוֹד אֶתָּה אֶדְנִי לִפְנֵי הָאָרֶץ יִסְדֹּת וּמַעֲשֵׂי יְדִידָה שְׁמַיִם:

11) (יא) הִמָּה יֵאָבְדוּ וְאֶתָּה תַעֲמֹד וְכָלֶם כַּפְגֵּד וְכָלוּ:

12) (יב) כִּלְבוּשׁ תַּחֲלִיפֶם וַיַּחֲלֹפוּ וְאֶתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:

13) (יג) וְלִמִּי אֵיפֹא מִן־הַמְּלָאכִים אָמַר מַעֲוֹלָם שָׁב לִימִינִי עַד־אֲשִׁית אִיבֶיךָ הָדָם לְרַגְלֶיךָ:

14) (יד) הֲלֹא כָלֶם מְלָאכֵי הַשָּׁרֵת הֵם הַשְּׁלוּחִים לְשָׁרֵת לִפְנֵי הַבָּאִים לַנְּחֹל יֵשַׁע נַחֲלָתָם:

פרק ב

1) (א) עַל־כֵּן הַמִּצְוָה אֵלֵינוּ לְהִזְהָר עַד־מְאֹד בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ פֶּן־יִלּוּזוּ מַעֲיִינֵינוּ:

2) (ב) כִּי אִם־הִדְבָּר דְּבָר עַל־פִּי מְלָאכִים עֹמֵד בְּתַקְפּוֹ וְכָל־עוֹן וּפֶשַׁע נִפְקֵד בְּשִׁבְטֵי מִשְׁפָּט:

3) (ג) אֵיךְ נִמְלֹט אֲנַחְנוּ אִם־לֹא נָשִׁית לֵב לְיֵשַׁע רַב כְּמוֹהוּ אֲשֶׁר בִּשְׁרֵי הָאָדוֹן מֵרֹאשׁ וַיֵּאֱמֶן דְּבָרוֹ לָנוּ מִפִּי שְׁמַעִיו:

4) (ד) וְגַם־אֱלֹהִים נָתַן עֲדוּת עַל־זֹאת בָּאֲתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּנְפִלְאוֹת וּבְמִתְנֹת רוּחַ קָדְשׁוֹ אֲשֶׁר חִלַּק כְּרִצּוֹנוֹ:

5) (ה) כִּי לֹא תַחַת יְדֵי־הַמְּלָאכִים שֵׁת אֶת־הָעוֹלָם הָעֲתִיד לָבֹא אֲשֶׁר עָלָיו אֲנַחְנוּ מִדְּבָרִים:

6) (ו) כִּי אִם־כְּעֲדוּת הַכְּתוּב הָאֵמֶר שֵׁם מְה־אֲנוּשׁ כִּי־תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ:

7) (ז) וְתַחֲסֶרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וְכַבּוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ תַמְשִׁילָהוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדִידָה:

8(ח) כל שְׁתָּה תַחַת־רִגְלֵיוֹ אֶךְ בְּאֲשֶׁר שָׁתָה כָּל תַּחֲתָיו
לֹא הוֹתִיר דְּבָר אֲשֶׁר לֹא הוֹשַׁת תַּחֲתָיו וְעַתָּה לֹא רָאִינוּ
עוֹד כִּיּוֹם כִּי הִכָּל הוֹשַׁת תַּחֲתָיו:

9(ט) אָבָל רֵאִים אֲנַחְנוּ אֶת־יְשׁוּעַ הַהוּא אֲשֶׁר חָסְרוּ מַעַט
מֵאֱלֹהִים וַיַּעֲטֶרְהוּ כְבוֹד וְהָדָר עַקֵּב חֲבִלֵי הַמָּוֶת אֲשֶׁר
אֶפְפוּהוּ כִּי בַחֲסֹד־אֵל טַעַם טַעַם הַמָּוֶת בְּעַד כָּלָם:

10(י) כִּי הוּא אֲשֶׁר הִכָּל לְמַעֲנָהוּ וּמִיָּדוֹ הִכָּל הָדָר הוּא
לוֹ לְהַנְחוֹת בָּנִים רַבִּים לְגֹאֲוֹן עֵינָם וּלְהַשְׁלִים אֶת־שׁוֹר
יְשׁוּעָתָם בְּכוֹר עֲנִי:

11(יא) כִּי הַמַּכְפָּר וְהֵם אֲשֶׁר עָלִיהֶם יַכְפֹּר מֵאֵב אֶחָד
הֵם כָּלָם עַל־כֵּן לֹא בּוֹשׁ מִקְרָא לָהֶם אֲחִים:

12(יב) בְּאֲמָרוֹ אֶסְפָּרָה שְׁמִי לְאֶחָי בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶה:

13(יג) וְעוֹד יֹאמַר וְקִנִּיתִי לוֹ וְעוֹד יוֹסִיף הִנֵּה אֲנִכִּי
וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן־לִי יְהוָה:

14(יד) וַיַּעַן כִּי הַיְלָדִים בָּשָׂר וָדָם מִנֵּת חֶלְקָם בֵּן
נָם־הוּא לְבָשׁ בָּשָׂר וָדָם כְּמוֹהֶם לְמַעַן יִבְלַע בְּמוֹתוֹ
אֶת־מְלֶאכֶד הַמָּוֶת הוּא הַשָּׁטָן:

15(טו) וְשָׁלַח לַחֲפָשִׁי אֶת־אֱלֹהָ אֲשֶׁר מְאִימַת מוֹת הָיוּ
נִכְבָּשִׁים כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם כַּעֲבָדִים:

16(טז) כִּי לֹא לְמַלְאָכִים נָטָה יָדוֹ לְהוֹשִׁיעֵם כִּי
אִם־לְיָרֵעַ אֲבָרְהָם הוּא לְמוֹשִׁיעַ:

17(יז) וְעַל־כֵּן נִמְשַׁל נְדָמָה לְאֶחָיו בְּכָל לְמַעַן יְהִי כֹהֵן
גָּדוֹל בְּרַחֲמָיו וּבִאֲמוּנָתוֹ לִפְנֵי אֱלֹהִים לְכַפֵּר עַל־חַטָּאת
הָעָם:

18(יח) כִּי כַּאֲשֶׁר הָיָה אִישׁ מִכְּאֻבוֹת וִידוּעַ מִסָּה בְּנִפְשׁוֹ

כֵּן יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ בַּחוּגֵי מִסָּה:

פרק ג

1(א) עַל־כֵּן אַחִי אֲנָשִׁי קִדַּשׁ חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקַרְיַאת מְרוֹם הַבֵּיטוּ פָּנֵי מַלְאָכּוֹ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ תִשָּׁבַע לְשׁוֹנֵנִי הוּא הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ:

2(ב) אֲשֶׁר נֶאֱמַן הוּא לַעֲשׂוֹהוּ בְּכָל־בֵּיתוֹ כְּמֹשֶׁה:

3(ג) כִּי־יָאֲתָה לוֹ יֵתֶר שְׂאֵת עַל־מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר בָּנָה בֵּית רַב כְּבוֹדוֹ מִן־הַבָּיִת:

4(ד) כִּי כָל־בֵּית בְּנוֵי בִּידֵי בָנָה וּבְנֵה־כָּל הוּא אֱלֹהִים:

5(ה) אֲמָנָם מֹשֶׁה כַּעֲבֹד נֶאֱמַן הָיָה בְּכָל־בֵּיתוֹ לַעֲדוֹת

עַל־אֲמָרָיו אֲשֶׁק יֹאמְרוּן:

6(ו) אֵךְ הַמְּשִׁיחַ נֶאֱמַן כִּבֵּן בְּבֵיתוֹ וּבֵיתוֹ אֲנַחֲנוּ אִם רַק

נֹאחֲזוּ בְּמִבְטַחֲנוּ וְעַז תְּקֻנָּתוֹ עַד־הַקֵּץ:

7(ז) עַל־כֵּן כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַל־פִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹם

אִם־בְּקֻלוֹ תִשְׁמָעוּ:

8(ח) אַל־תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם כְּמַרְיָבָה כְּיוֹם מִסָּה בַּמִּדְבָּר:

9(ט) אֲשֶׁר נְסוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם בַּחֲנוּנֵי נִם־רָאוּ פַעֲלֵי

אֲרִבָּעִים שָׁנָה:

10(י) לָכֵן אֲקוּט בַּדּוֹר הַזֶּה וְנֹאמַר תִּמְיֵד תֵּעִי לִבְבִּי הֵם

וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכַי:

11(יא) אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאַפִּי אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

12(יב) רָאוּ־נָא אַחִי נִם־אַתֶּם פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם לֵב רָע חֲסֹר

אֲמוּנָה לְסוֹר מֵאַחֲרֵי אֱלֹהִים חַיִּים:

13 (יג) אַךְ הוֹכִיחוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יוֹם בְּיוֹם כָּל־עוֹד
אֲשֶׁר יִקְרָא הַיּוֹם לְבִלְתִּי יִקָּשׁ לֵב אִישׁ מִכֶּם בְּנִכְלִי
חֲטָאתוֹ:

14 (יד) כִּי חֲבֵרִים אֲנַחְנוּ לְמַשִּׁיחַ אִם רַק נֶאֱחָז בְּמִבְטָחֵנוּ
מִתְחַל וְעַד־כִּלָּה:

15 (טו) וְכַאֲשֶׁר נֹאמַר הַיּוֹם אִם־בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ אֶל־תִּקְשׁוּ
לְבַבְכֶּם כְּמִרְיָבָה:

16 (טז) וְמִי הָיוּ הַשְּׁמָעִים בְּעֲלֵי הַמִּרְיָבָה הֵלֹא
כָל־הַיִּצָּאִים מִמִּצְרַיִם בְּיַד־מֹשֶׁה:

17 (יז) וּבָמִי הִתְקוּשְׁטוּ אַרְבָּעִים שָׁנָה הֵלֹא בַחֲטָאִים אֲשֶׁר
פָּגְרִיהֶם נָפְלוּ בַמִּדְבָּר:

18 (יח) וְעַל־מִי נִשְׁבַּע אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתוֹ הֵלֹא
עַל־אַלֶּה אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ:

19 (יט) וְאֲנַחְנוּ רֹאִים כִּי לֹא יָכֻלוּ לָבֹא מִפְּנֵי חֹסֶר
אֱמוּנָתָם:

פרק ד

1 (א) עַל־כֵּן בְּהִנָּתֵר לָנוּ הַהִבְטָחָה לָבֹא אֶל־מְנוּחָתוֹ
נִדְאָג לְנַפְשֵׁנוּ פֶּן־יִחַשֵּׁב אִישׁ מִכֶּם כְּמֵאֲחֵר לָבֹא שָׁמָּה:

2 (ב) כִּי בִשְׂרָה טוֹבָה בָּאָה גַם־אֵלֵינוּ גַם־אֲלֵיהֶם אַךְ
הִדְבָּר אֲשֶׁר שָׁמְעוּ הֵם לֹא־הוֹעִיל לָהֶם כִּי לֹא הִתְעַרְבּ
בְּאֱמוּנַת לָבָם:

3 (ג) כִּי אֲנַחְנוּ הַמֵּאֱמִינִים בָּאִים אֶל־מְנוּחָתוֹ כַּאֲשֶׁר אָמַר
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי וּמְנוּחָה זוֹ
הִיא מִן־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂתָה בַּהֹסֵד אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:

4(ד) כִּי עַל־יוֹם הַשְּׁבִיעִי אָמַר בְּמָקוֹם אַחֵר וַיִּשְׁבֹּת
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מַלְאכָתוֹ:

5(ה) וּבְמָקוֹם הַזֶּה יֹאמַר עוֹד אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

6(ו) הִיצָא לָנוּ מִכָּל־זֶה כִּי יֵשׁ בָּאִים אֶל־הַמְּנוּחָה
וְהַשְׁמָעִים אֶת־בְּשָׁרָה טוֹבָה מֵרֹאשׁ לֹא־בָאוּ מִפְּנֵי חֹסֶר
אֱמוּנָתָם:

7(ז) וְלִקְץ יָמִים רַבִּים הוֹסִיף וַיַּעַד יוֹם אַחֵר בְּאָמְרוֹ
עַל־פִּי דָוִד הַיּוֹם כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹם אִם־בִּקְלוֹ תִשְׁמָעוּ
אֶל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם:

8(ח) כִּי אֵלֹו הִבִּיֵּאֻם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמְּנוּחָה הַנִּכְוֶנֶה לֹא
הָיָה מְדַבֵּר אַחֲרֵי־כֵן עַל־יוֹם אַחֵר:

9(ט) וְלִכֵּן עוֹד נִשְׁאָר יוֹם שְׁבַתוֹן לָעַם אֱלֹהִים:

10(י) כִּי הִבָּא אֶל־מְנוּחָתוֹ יִשְׁבֹּת מִמַּלְאכָתוֹ כְּאֲשֶׁר
גַּם־שָׁבַת אֱלֹהִים מִמַּלְאכָתוֹ שְׁלוֹ:

11(יא) לָכֵן נִתְאֲמָצָה לָבֹא אֶל־הַמְּנוּחָה הַזֶּה פֶּן־יִכָּשֶׁל
אִישׁ בְּלָכָתוֹ בְּעִקְבוֹת הַמַּמְרִים:

12(יב) כִּי־חִי דְּבַר אֱלֹהִים חֲזָק וְחָד מִכָּל־חֶרֶב פִּיפִּיּוֹת
חֲזָב וּבִקַּע נֶפֶשׁ וְרוּחַ גַּם־מִח וְעֲצָמוֹת וּבָחַן מִחֲשָׁבוֹת לֵב
וַיִּצְרוּ:

13(יג) וְאִין יִצְוֹר נַעֲלָם מִלְּפָנָיו אֵךְ הַכֹּל חֲשׁוּף וְגִלּוּי
לְעֵינֵי הַהוּא אֲשֶׁר עָלִינוּ לְתֵת דִּין לְפָנָיו:

14(יד) וְעַתָּה בְּהִיוֹת־לָנוּ כֵּהֵן גָּדוֹל נַעֲלָה עַד־מָאֵד אֲשֶׁר
צָלַח אֶת־הַשְּׁמַיִם יֵשׁוּעַ בֶּן־אֱלֹהִים נִשְׁמְרָה אֶת־הַשְּׁבוּעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ לוֹ:

15) טו) כי אין לנו כהן גדול אשר לא-יוכל לחוש לשברנו אחרי אשר גם-הוא נבחר במסות כמנו וחסא לא נמצא-בו:

16) טז) על-כן ננשה בפה מלא אל-כסא הרתמים לקחת חסד ולמצא חנינה לעזר-לנו לעתות בצרה:

פרק ה

1) א) כי כל-כהן גדול המורם מבני אדם נועד לעמוד לפני אלהים בעד בני אדם להקריב מנחה וזבח על-חטאתם:

2) ב) והוא מוכן להרגיע רגשת נפשו לשגגים ולתעים כי גם-הוא אין מתם בבשרו מכף-רגל ועד-ראש:
3) ג) בעבור זאת היה עליו להקריב בעד חטאת נפשו כמו בעד העם:

4) ד) ולא יקח איש את-הכבוד הזה לנפשו כי אם-את-אשר יבחר-בו האלהים כאהרן:

5) ה) כן גם-המשיח לא התנשא מנפשו להיות כהן גדול כי אם-על-פי האמר אליו בני אתה אני היום ילד-תיה:

6) ו) וכאשר אמר גם-במקום אחר אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק:

7) ז) אשר בימי מגוריו בבשרו הקריב תפלות ותחנונים בקול שועתו ודמעתו לפני שגיא כח יחלצנו ממות ויעתר-לו עקב יראתו:

8 (ח) וְאִם בְּהִיּוֹתוֹ בֶּן לְמֹד בְּסִבְלָתוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל מְצִינָה:

9 (ט) וּבְהַמְצָאוֹ שָׁלֵם הָיָה לְכָל-שְׁמַעְיוֹ לְמִקְוֹר תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים:

10 (י) וּפִי אֱלֹהִים יִקְבְּנוּ כְּהֵן גָּדוֹל עַל-דְּבָרְתִי מִלְכִּי-צֶדֶק:

11 (יא) עַל-זֶה יִשְׁ-לָנוּ הַרְבֵּה לְדַבֵּר וְדִי-בָאֵר כָּבֵד מִמֶּנּוּ בְּהִיּוֹתְכֶם עַרְלִי-אֵזֶן:

12 (יב) כִּי תַחַת אֲשֶׁר הָיָה עֲלֵיכֶם לְהִיּוֹת מוֹרִים בְּרַב הַיָּמִים נַחוּץ הַדָּבָר עָתִיד לָשׁוּב לְחַיֹּת דַּעַת לָכֶם מִה הַמָּוֶה אֲבִנִי פָנָה בְּתוֹרַת אֱלֹהִים וּנְכֻנִים אַתֶּם לְחֶלֶב וְלֹא לְלֶחֶם שָׁמֶן:

13 (יג) כִּי כָל-מִי אֲשֶׁר חֶלֶב מְזוֹנֹנוֹ אֵין לוֹ דַּעַת בְּדַבְרֵי צֶדֶק כִּי עוֹלָל הוּא:

14 (יד) וְלֶחֶם שָׁמֶן לְשִׁלְמִים אֲשֶׁר הַסֶּכֶן הַסֶּכִּינוּ בְּבַחֲיִנַת לְבוֹתָם לְהַבְדִּיל בֵּין-טוֹב לָרָע:

פרק ו

1 (א) עַל-כֵּן נִרְף כָּעֵת מֵאֲבִנִי פָנָה בְּתוֹרַת הַמְּשִׁיחַ וְנִעְצָלָה עַד-תְּכַלִּיתָהּ וְלֹא נָשׁוּב לִירוֹת אֶת-הַיְסוֹד לְתַשׁוּבָה מִן-מַעֲשִׂים אֲשֶׁר מוֹת בָּם אוֹ אֲמוֹנַת אֱלֹהִים:

2 (ב) אוֹ דִין הַטְּבִילוֹת וְסִמִּיכַת יָדַיִם וּתְקוּמַת הַמֵּתִים וּמִשְׁפַּט עוֹלָם:

3 (ג) וְאַנְחֲנוּ נַעֲשֶׂה זֹאת בְּרִצּוֹת הָאֵל:

4(ד) כי אלה אשר כבר ארו עיניהם ויטעמו את־מתת שמים ורוח הקדש היתה למנת חלקם:

5(ה) ויטעמו את־דבר אלהים הטוב ואת־נפלאות העולם העתיד:

6(ו) ואחר־יכן סברו לא יתכן להם עוד להתחדש ולשוב כי הצליבו להם מחדש את־בן־האלהים וישמו אותו לחרפה:

7(ז) כי הארץ השתה את־הגשם אשר הרוה אתה כפעם בפעם ותלד זרע טוב לזרע תשא ברכה מאת האלהים:

8(ח) וכי־תצמיח קוץ ודרדר אין חפץ בה צפויה היא אלי־מארה ואחריתה לבער:

9(ט) אמן הוחלנו ידידים כי דברים טובים מאל נמצאים בכם דברים צפויים אלי־ישועה אף כי־כזאת דברנו:

10(י) כי לא יעול האלהים ולא ישכח את־מעשיכם ואת־האהבה אשר הראיתם לשמו סמכים היותם לקדשיו ועודכם בן גם־היום:

11(יא) וּחפצנו כי איש איש מכם יודע ממנמת עמלו כי תקנתו נאמנה עד־הקץ:

12(יב) ולא תהיו עצלים כי אם־תלכון בעקבות אלה אשר באמונתם וארץ רוחם ירשו את־ההבטחות:

13(יג) כי כאשר הבטיח אלהים את־אברהם ואין גדול ממנו להשבע בו נשבע בנפשו:

14(יד) ויאמר כי־ברך אברהם וחרבה ארבה אותך:

(15 טו) ובכן הוחיל בארץ רוחו וינחל את־ההבטחה:
 (16 טז) כי אמנם אנשים נשבעים בגדול מהם ותקף
 השבועה יביא קץ לכל־ריב ביניהם:
 (17 יז) וכן כאשר חפץ האלהים בכל־תקף להראות
 את־יורשי ההבטחה כי עצתו אין להשיב ערב לפניהם
 בשבועתו:
 (18 יח) ובשתי אמרות אלה אשר אין חליפות להן
 מבלתי יכלת האלהים לכזב נמצא לנו נחם־עז
 הממלטים את־נפשנו להחזיק בתקנה הערוכה לפנינו:
 (19 יט) אשר־היתה לנו עוגין לנפש נאמן וחסד ומגיע
 אל־מבית לפרכת:
 (20 כ) אשר־שם בא ישוע הרץ לפנינו אשר־היה לכהן
 גדול לעולם על־דברתי מלכי־צדק:

פרק ז

(1 א) כי זה מלכי־צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר
 יצא לקראת אברהם אחרי שובו מהכפות את־המלכים
 ויברכהו:
 (2 ב) ואשר חלק־לו אברהם מעשר מכל ופשר שמו
 בראש מלך צדק וגם־כן מלך שלם הוא מלך השלום:
 (3 ג) בלא־אב בלא־אם בלא יחש ואין לו תחלת הימים
 ואף לא קץ תחיים ודומה לבן־האלהים הוא עמד כהן
 לעולם:
 (4 ד) וראוי־נא מה־נכבד הוא אשר אברהם ראש
 האבות נתן־לו מעשר מראשית השלל:

5 (ה) ואָמַן יוֹרְשֵׁי הַכֹּהֵנָה מִבְּנֵי לֵוִי לָהֶם הַמִּשְׁפָּט לִקְחַת מַעֲשֵׂר עַל־פִּי הַתּוֹרָה מֵאֵת הָעָם מֵאֵת אֲחֵיהֶם אֶרֶץ כִּי־צֵאִי יִרְדָּ אֲבָרְהָם הֵם:

6 (ו) וְזֶה אֲשֶׁר לֹא הִתִּיחַשׁ לְמִשְׁפַּחְתָּם לִקְחַת מַעֲשֵׂר מֵאֲבָרְהָם וְגַם־בִּרְדָּ אֹתוֹ אֲשֶׁר הִתְבַּטָּחָה נְתִינָה לוֹ מֵאֵז: 7 (ז) וְדָבָר יְדוּעַ הוּא מֵאִין פֶּצֶה פֶּה כִּי הִקְטִין יִבְרָדָּ מִן־הַגָּדוֹל:

8 (ח) ופֶה לִקְחִים מַעֲשֵׂר אֲנָשִׁים בְּנֵי תַמּוּתָה וְשֵׁם זֶה הוּא אֲשֶׁר עֲדוּת לוֹ כִּי הוּא חִי:

9 (ט) וְאֵם תִּשְׁאוּ נִיב שְׁפָתַי גַּם־לִּי הִלְקַח מַעֲשֵׂר נָתַן מַעֲשֵׂר בְּתוֹךְ אֲבָרְהָם:

10 (י) כִּי בִירְדָּ אָבִיו הָיָה בְּצֵאת מִלְכִּי־צָדֵק לִקְרֹאתוֹ:

11 (יא) וְאֵם תִּכְלִית כָּל־חֶפֶץ נִמְצָאָה בְּכֹהֵנֹת בְּנֵי לֵוִי אֲשֶׁר בְּיָמֶיהָ נִתְּנָה הַתּוֹרָה לָעָם מִה־לְכָתָן אַחֵר כִּי יָקוּם עַל־דְּבָרְתִּי מִלְכִּי־צָדֵק וְלֹא יִקְרָא עַל־דְּבָרְתִּי אַחֲרָיו:

12 (יב) כִּי בַהֲשָׁתַנּוֹת הַכֹּהֵנָה גַּם־חָלִיפַת הַתּוֹרָה בֹּא תָבוֹא אֶל־נִכּוֹן:

13 (יג) וְהִנֵּה־זֶה אֲשֶׁר־יְדַבֵּר בּוֹ כְּזֹאת בֶּן־שִׁבְט אַחֵר הוּא אֲשֶׁר אֵין אִישׁ מִמֶּנּוּ קָרֵב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ:

14 (יד) כִּי מוֹדַעַת זֹאת כִּי מִיִּהוּדָה צִמַּח אֲדֹנֵינוּ וְעַל־שִׁבְט זֶה לֹא־דָבָר מִשָּׁה מְאוּמָה עַל־אֲדוּת הַכֹּהֵנָה:

15 (טו) וְגַם־זֹאת מוֹדַעַת בִּיתָר מִדָּה כִּי יָקוּם כָּתָן אַחֵר

בְּדַמוֹת מִלְכִּי־צָדֵק:

16 (טז) אֲשֶׁר אֵינָנוּ לְפִי מִצּוֹת הַתּוֹרָה לְחַיֵּי בְשָׂרִים כִּי

אם-לפי תגבורה לחיי אין-סוף:

17 (יז) כי-העיד לאמר אתה כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק:

18 (יח) כי אמנם יש תנואה לדת הנתונה מקדם אשר היתה מבלי-כח ולבלי הועיל:

19 (יט) כי התורה לא בצעה דבר לתכליתו כי אם-את אשר על-ידה באה תקנה טובה ממנה אשר בה נקרב אל-האלהים:

20 (כ) ובאשר ישוע לא היה לכהן מבלי שבועה:

21 (כא) כי המה היו לכהנים מבלי שבועה וזה בשבועה על-פי האמר אליו נשבע יהוה ולא ינחם אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק:

22 (כב) אשר לזאת ישוע הוא הערבון לברית הטובה מן-הראשנה:

23 (כג) ורבים היו כהניהם הם כי לא יכלו לשבת לעד מפני המות:

24 (כד) וזה יען כי ישב לעולם גם-כהנתו לא תעבר ממנו:

25 (כה) ובעבור זאת רב הוא להושיע תשועת נצח לכל-הבאים על-ידו לאלהים כי הוא חי לנצח להפגוע בעדם:

26 (כו) כי טוב לנו כהן גדול קדוש פמוהו נקי כפים ובר לבב נבדל מחטאים ונשא מעל השמים:

27 (כז) אשר אין-לו חק יום יום ככהנים הגדולים לתקריב קרבן בתחלה על-חטאת נפשו ואחרי-כן בעד

הָעָם כִּי הַשְּׁלִים אֶת־זֹאת בְּפַעַם אַחַת בְּהִקְרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ:
 (28 כח) כִּי הַתּוֹרָה הַקִּיָּמָה אֲנָשִׁים לְכַהֲנִים גְּדוֹלִים
 אֲשֶׁר רַפְיוֹנָם בָּם אַךְ דְּבַר־הַשְּׁבוּעָה אַחֲרֵי הַתּוֹרָה הַקִּים
 אֶת־הֵבֶן אֲשֶׁר נִעְלָה הוּא בַּשְּׁלֵמוֹת נִצָּח:

פרק ח

- 1 (א) סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע יִשְׁלָנוּ כֹּהֵן גְּדוֹל הַיֹּשֵׁב
 לַיָּמִין כִּסֵּא הַכְּבוֹד בַּשָּׁמַיִם:
- 2 (ב) מְשִׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וּבַמִּשְׁכָּן אֱמֶת אֲשֶׁר הָאֱהִיל יִהְיֶה
 וְלֹא אָדָם:
- 3 (ג) וְכָל־כֹּהֵן גְּדוֹל יַעֲמֵד לְהִקְרִיב מִנְחָה וְזֶבַח וְעַל־כֵּן
 נִכּוֹן לִהְיוֹת נִסְלּוֹ קָרְבָן אֲשֶׁר יִקְרִיב:
- 4 (ד) וְאֵלּוּ הֵיכָה בְּאַרְצָךְ לֹא הֵיכָה כֹּהֵן מִפְּנֵי הַכֹּהֲנִים
 הַמִּקְרִיבִים כָּל־קָרְבָן כַּתּוּרָה:
- 5 (ה) הַמְּכַהֲנִים בַּמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר הוּא דְמוּת וְצִל
 לְאֲשֶׁר בַּמְרוֹם כְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה מִפִּי אֱלֹהִים בַּעֲשֻׁתוֹ
 וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן כִּי אָמַר רָאָה וַעֲשֵׂה כָל כַּתְּבֻנֹת אֲשֶׁר אֶתָּה
 מֵרָאָה בְּהָר:
- 6 (ו) וְעַתָּה הוּא לְקַח־לּוֹ כֹּהֵנָה נִשְׁגָּבָה מִזֹּאת כְּאֲשֶׁר
 נִסְתַּבְּרִית אֲשֶׁר הוּא לְמַלְיָץ לָהּ נִשְׁגָּבָה מִן־הָרֵאשֹׁנָה
 וְנִתְּיָנָה עַל־הַבְּטָחוֹת טוֹבוֹת מִן־הָרֵאשֹׁנוֹת:
- 7 (ז) כִּי לוֹ הֵיכָלָה הַבְּרִית הָרֵאשֹׁנָה בְּלִי חֶסְרוֹן הָלֹא
 לֹא־יִבְקֹשׁ מָקוֹם לְשִׁנְיָה:

8) ח) אך במצא חסרון אמר אליהם הנה ימים באים
נאם־יהוה וכרתי את־בית ישראל ואת־בית יהודה ברית
חדשה:

9) ט) לא כברית אשר כרתי את־אבותם ביום
החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר־המה הפרו
את־בריתי ואנכי בחלתי בם נאם־יהוה:

10) י) כי זאת הברית אשר אכרת את־בית ישראל
אחרי תימים ההם נאם־יהוה נתתי את־תורתך בקרבם
ועל־לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו־לי
לעם:

11) יא) ולא ילמדו עוד איש את־רעהו ואיש את־אחיו
לאמר ידעו את־יהוה כי כולם ידעו אתי למקטנם
ועד־גדולם:

12) יב) כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא
אזכר־עוד:

13) יג) באמרו ברית חדשה בלה את־הראשנה והבלה
והנושנת קרוב קצת:

פרק ט

1) א) אולם גם־הברית הראשנה היו לה חקי
עבודת־אל ומקדש מטה בארץ:

2) ב) כי נעשה המשכן החיצון אשר שם המנוחה
והשלחן ולחם הפנים והוא נקרא קדש:

3) ג) ומבית לפרכת משכן הנקרא קדש הקדשים:

4(ד) שם מחתת הזהב וארון הברית מצפה זהב סביב וצנצנת זהב אשר המן בתוכה ומטה אהרן אשר פרח ולוחת הברית:

5(ה) ומלמעלה כרובי הכבוד סככים על-הכפרת ואין לנו עתה לדבר על-כל-חלק וחלק לבדו:

6(ו) וכאשר נעשו אלה באו תמיד הפהנים עבדי עבדה אל-המשכן החיצון:

7(ז) ואל-הפנימי בא הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בכל-ידם אשר הזה לכפר בעדו ובעד שגגות העם:

8(ח) בזאת הודיע רוח הקדש כי עוד לא נפתח הדרך לקדש הקדשים כל-עוד המשכן הראשון עמד על-מכונו:

9(ט) וזה הוא למשל לזמן הזה בהקריבם מנחה וזבח אשר אין בם להכין לבב שלם אל-העבדים:

10(י) כי חקות הנוף הם עם-מאכל ומשתה וטבילות שנות אשר נתנו עד-עת התקון:

11(יא) אבל בבא המשיח להיות לכהן גדול על-הטבחות העתידות במשכן הגדול והשלם אשר איננו מעשה ידים ואיננו מהבריאה הלזו:

12(יב) הוא בא פעם אחת אל-הקדש לא בדם שעירים ועגלים כי אם-בדם נפשו וימצא פדות עולם:

13(יג) ואם דם שעירים ופרים ואפר הפרה זרק על-הטמא יטהר את-בשרו ויקדשו:

14(יד) אף כי-דם המשיח אשר ברוח עולם

הקריב את־נפשו בבלי־מום לאל־הים יטהר את־לבכם
מן־מעשים אשר מות בם לעבד את־אל־הים חיים:

(15 טו) בעבור זאת מלאך מליץ הוא לברית החדשה
ומותו נמצא לכפרת הפשעים תחת הברית הראשנה
למען ישיגו בחירי־יה את־הבטחת נחלת עולם:

(16 טז) כי בצואת המנחיל יחסר מות המנחיל:

(17 יז) וצואת המנחיל תקום אך אחרי המות יען אין
לה תקף בחיי המנחיל:

(18 יח) ולכן גם־תנפת הברית הראשנה לא נעשתה

בבלי־דם:

(19 יט) כי כאשר נאמרה כל־מצחה כפי התורה
לכל־העם ביד־משה לקח דם עגלים ושעירים עם־מים
ושני תולעת ואזוב ויזרק על־הספר ועל־העם:

(20 כ) ויאמר הנה דם־הברית אשר צוה אתכם אל־הים:

(21 כא) וכן על־המשכן ועל־כל־כלי השרת זרק

את־הדם:

(22 כב) וכמעט הפל לפי התורה יטהר בדם ובבלי

שפך־דם אין סליחה:

(23 כג) ולכן נכון היה לטהר כזאת את־הדברים אשר

תבנית הם לאשר במרום אבל הדברים עצמם במרום
בזבחים טובים מאלה:

(24 כד) כי לא בא המשיח אל־המקדש מעשה ידים

אשר תבנית הוא למקדש אמת כי אם־בא אל־עצם
השמים להראות עתה בעדנו לפני האלהים:

25) כה) גם-לא להקריב את-נפשו פעמים רבות ככהן
הגדול הבא אל-הקדש שנה בשנה בדם לא-לו:
26) כו) כי אם-כן היה לו להתענות פעמים רבות למן
היוסד ארץ אף עתה בקץ הדרות נגלה פעם אחת להם
הטאות בזבח נפשו:
27) בז) וכאשר נגזר על-בני אדם למות פעם אחת
ואחרי-כן המשפט:
28) כח) כן גם-המשיח הקריב את-נפשו פעם אחת
לשאת חטא רבים ובבלי חטאת יראה שנית למחכים-לו
לתשועה:

פרק י

1) א) כי התורה אשר בה רק צל טבות העתידות ולא
פני עצם הטבות ההנה אין בלחה להכין שלם לנגשים
בזבחים האלה אשר יקריבו תמיד שנה בשנה:
2) ב) כי אם-לא-כן הלא יחידלו מהקריבם עוד כי
אחרי אשר הטירו העבדים פעם אחת אין להם עוד
מחשבת החטא:
3) ג) אולם בקרבנות האלה יש-זכר לחטאים שנה
בשנה:
4) ד) כי אין בדם פרים ושעירים לנשא חטאים:
5) ה) על-כן בבאו אל-תבל ארצה אמר זבח ומנחה
לא חפצת גוף כוננת לי:
6) ו) עולה וחטאה לא שאלת:

7) (ז) אז אמרתי הנה-באתי במגלת-ספר כתוב עלי לעשות רצונך אליהי:

8) (ח) באמרו מראש זבח ומנחה ועולה וחתאה לא חפצתי ולא שאלתי והם המה המובאים לפי התורה:

9) (ט) אז יאמר הנה-באתי לעשות רצונך הסיר את-הראשנה למען הקם את-השנייה:

10) (י) וברצון הזה אנו מתקדשים בקרבן נפש ישוע המשיח אשר הקריב פעם אחת:

11) (יא) וכל-כהן עמד לשרת יום יום ולהקריב פעמים שנות את-הזבחים ההמה אשר אין בם מעולם לכפר על-חטאים:

12) (יב) אבל הוא הקריב זבח אחד על-החטאים וישב לימין אלהים עד-עולם:

13) (יג) ומאז הוא מיחל עד-יושתו איביו הדם לרגליו:

14) (יד) כי בקרבן אחד השלים את-המקדשים עד-עולם:

15) (טו) וגם-רוח הקדש יעד-לנו כזאת כי אחרי אמרו:

16) (טז) זאת הברית אשר אכלת אתם אחרי הימים ההם נאם-יהוה נתתי את-תורתך בקרבם ועל-לבם אכתבנה:

17) (יז) יוסיף יאמר ולעונם ולחטאתם לא אזכר-עוד:

18) (יח) ובאשר יש-שם סליחה לאלה אין מקום לקרבן על-החטא:

19) (יט) על-כן אחי בהיות לנו בטחון לבא אל-הקדש בדם ישוע:

20 (כ) אֲשֶׁר חָנַךְ מִסְלָה חֲדָשָׁה לָנוּ מִסְלַת חַיִּים דֶּרֶךְ
הַפְּרָכֶת אֲשֶׁר בִּשְׁרוּ הוּא:

21 (כא) וּבִהְיוֹת לָנוּ כֹהֵן גָּדוֹל עַל־בֵּית הָאֱלֹהִים:

22 (כב) נִגְשָׁה בְּלֵב שָׁלֵם וּבִאֲמוּנָה אֲמֵן מְטַהְרִים מִרְעִיּוֹן
רָע בְּלַפְנוּ אֲשֶׁר זָרַק עָלָיו וּבִשְׁרָנוּ אֲשֶׁר רָחַץ בְּמִים
טְהוֹרִים:

23 (כג) וְנִשְׁמַר הֵיטֵב שְׁבוּעַת פִּינוּ עַל־דְּבַר תַּקְוַתָּנוּ וְלֹא
נִרְף כִּי נֶאֱמַן הוּא הַמְּבֹטָח:

24 (כד) וְנִתְבּוֹנְנָה אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְהִתְעוֹרֵר לְאַהֲבָה
וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

25 (כה) וְלֹא נִחְדַּל מִבֹּא אֶל־קָהֳלָתָנוּ כְּדֶרֶךְ אֲנָשִׁים
אֲחֵדִים מִכֶּם כִּי אִם־נֹכִיחַ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְזֶה
גַּם־בְּרֹאֲתֵכֶם כִּי־קָרוֹב הַיּוֹם:

26 (כו) כִּי אִם־נִחְטָא בְּזִדּוֹן אַחֲרֵי אֲשֶׁר קָנִינוּ דַּעַת הָאֱמֶת
לֹא־יִשָּׂאָר עוֹד קָרְבָן עַל־חַטָּאתָנוּ:

27 (כז) כִּי אִם־מְגוֹר מִפְּנֵי מִשְׁפָּט הַצָּפוּי וְאֵשׁ קִנְאָה אֲשֶׁר
תֹּאכַל צָרִים:

28 (כח) הָעֹבֵר תּוֹרַת מֹשֶׁה יוֹמַת בְּלִי־חֶמְלָה עַל־פִּי
שָׁנִים אוֹ־שְׁלֹשָׁה עֲדִים:

29 (כט) הִתְבּוֹנְנוּ־נָא מִה־נּוֹרָא הָעֹנֵשׁ אֲשֶׁר יוֹשֵׁת
עַל־רִמָּס בֶּן־אֱלֹהִים וּמִטַּמֵּא דָם בְּרִית אֲשֶׁר נִקְדַּשׁ בּוֹ
וּמִגִּדְּף רוּחַ נְדִיבָה:

30 (ל) כִּי־יִדְעָנוּ מִי הוּא הָאֹמֵר לִי נָקֵם אֲנִי אֲשֶׁלֶם אֹמֵר
יְהוָה וְאֹמֵר עוֹד כִּי יֵדִין יְהוָה עִמּוֹ:

31 (לא) מִה־נּוֹרָא לְנַפֵּל בְּיַד אֱלֹהִים חַיִּים:

32 (לב) זְכַרוּ־נָא יָמִים מִקֵּדָם כַּאֲשֶׁר אָרוּ עֵינֵיכֶם וְשׁוּט

שׁוֹטֵף צָרָה עָבַר עָלֵיכֶם:

33 (לג) פַּעַם הָיִיתֶם לְרֹאשׁוֹה מֵעַנִי וְקָלֶס וּפַעַם דָּאָבָה

נִפְשָׁכֶם לְסִבְלוֹת אַחֵיכֶם כָּכֶם:

34 (לד) כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמֵיכֶם אֶל־מוֹסְרֵי וְהוֹנְכֶם הַגְּזוֹל

מִכֶּם הַנְּחֻתָם בְּטוֹב־לֵב בְּדַעְתְּכֶם כִּי קִנְיָן גָּדוֹל מִזֶּה

יִשְׁלָכֶם בְּשָׁמַיִם הָעֵמֹד לָעַד:

35 (לה) עַל־כֵּן אֶל־תִּשְׁלִיכוּ מִבִּטְחָכֶם כִּי שָׁכְרוּ הָרִבָּה

מְאֹד:

36 (לו) וְכִי גַם־תִּתְחַלֵּת נִכּוֹנָה לָכֶם בַּעֲבוּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ

רְצוֹן אֱלֹהִים וְתִשְׁיֻנוּ אֶת אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָכֶם:

37 (לז) כִּי עוֹד מַעֲט־רַנֵּעַ וְהָבֹא יָבֹא לֹא יֵאָחֵר:

38 (לח) וְצַדִּיק בְּאִמּוּנָתוֹ יִחְיֶה וְאִם־יִסַּג אַחֲזֹר לֹא־תִרָץ

נִפְשֵׁי בּוֹ:

39 (לט) וְאִנְחָנוּ אֵינָנוּ מִן־הַנְּסוּגִים אַחֲזֹר לֹא־בִדּוֹן כִּי

אִם־מִבְּנֵי אִמּוּנָה לְהַצִּיל אֶת־הַנֶּפֶשׁ:

פרק יא

1 (א) וְהָאִמּוּנָה מִבִּטְחָעִז בְּדִבְרֵי חֶכְמֵנוּ לוֹ דִּבְרֵי בָחוּן

בְּלֵב וְלֹא תִשְׁוֶרְנוּ עֵינַי:

2 (ב) כִּי בִזְאת נִתְּנָה עֲדוּת לְזִקְנִים מְדוֹר דּוֹר:

3 (ג) בְּאִמּוּנָה נִבִּין כִּי בְּדִבְרֵי אֱלֹהִים נַעֲשׂוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ

וְכִי תִנְמָצְאִים לְעֵינֵינוּ לֹא מִחֲמַר קִדְמוֹנֵי נִבְרָאוּ:

4 (ד) בְּאִמּוּנָה הֵבִיא הַבֵּל קָרְבַּן מִנְחָה לְאֱלֹהִים מִנְחָה

שׁוֹכֶה מִמִּנְחַת קִיָּן אֲשֶׁר עַל־יְדֵיהֶּ נִתְּנָה לוֹ עֲדוּת כִּי צַדִּיק

הָיָה בְּהָעִיד אֱלֹהִים עַל־מִנְחָתוֹ וְעַל־פִּיהָ עוֹדְנוּ דוֹבֵב
אֲחֵרֵי מָתוֹ:

5 (ה) בְּאֻמוֹנָה לָקַח חֲנוּךְ מִבְּלִי רְאוּת מִנֹּת וְאִינְנוּ
כִּי־לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים וּבִטְרָם הִלְקָחוּ נִתְּנָה לוֹ יְעֻדוֹת כִּי
אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ:

6 (ו) וּבִלֹּא אֻמוֹנָה לֹא־יֻכַּל אִישׁ לְהַפִּיק רְצוֹן מֵאֱלֹהִים
כִּי הִבָּא לִפְנֵי אֱלֹהִים עָלָיו לְהֶאֱמִין כִּי הוּא יֵשׁ וּמִשְׁלָם
נְמוּל לְדֹרָשָׁיו:

7 (ז) בְּאֻמוֹנָה עָשָׂה נֹחַ אֶת־הַתֵּבָה וַיִּצַּל אֶת־בֵּיתוֹ כִּי
יָרָא הָיָה אֶת־אֱלֹהָיו אֲשֶׁר הִזְהִירוֹ עַל־הַעֲתִידוֹת טָרָם
בָּאוּ וְעַל־פִּיהָ הִרְשִׁיעַ אֶת־הָאָרֶץ וַיְהִי לְיוֹרֵשׁ הַצִּדְקָה
בְּאֻמוֹנָתוֹ:

8 (ח) בְּאֻמוֹנָה שָׁמַע אַבְרָהָם כַּאֲשֶׁר נִקְרָא לְלֶכֶת
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָתִיד לְרִשְׁתָּהּ וַיִּלֶּךְ בְּבִלְי־דַעַת אָנָּה הוּא
בָּא:

9 (ט) בְּאֻמוֹנָה הִתְגַּדֵּר בְּאָרֶץ הַנְּתוּנָה לוֹ כִּבְאָרֶץ נִכְרִיָּה
וַיֵּשֶׁב בְּאַהֲלִים הוּא וַיִּצְחַק וַיַּעֲקֹב יוֹרְשֵׁי הַהִבְטָחָה עִמּוֹ:
10 (י) כִּי־חָכְהָ לַעִיר אֲשֶׁר יִסּוּד עוֹלָם לָהּ וְאֲשֶׁר בּוֹנָה
וְעָשָׂה הוּא הָאֱלֹהִים:

11 (יא) בְּאֻמוֹנָה גַּם־שָׂרָה הִחְלִיפָה־כַּחַת לְהִזְרִיעַ וּתְלִד
אֲחֵרֵי בְלִתָּה עֲקֹב אֲשֶׁר חָרְצָה כִּי הַמִּבְטִיחַ נֶאֱמַן הוּא:

12 (יב) וְעַל־כֵּן מֵאַחַד הַהוּא הַקָּרוֹב לַמָּוֶת נוֹלְדוֹ
כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב וְכַחוּל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתַּי הֵימָּה אֲשֶׁר
לֹא יִסְפֹּר:

13 (יג) בְּאִמּוֹנָה מֵתוּ כָּל־אֵלֶּה וְלֹא רָאוּ אֶת־הַהִבְטָחוֹת
בְּקִיּוֹמָן כִּי אִם־מִרְחוֹק חָזוּ אֶת־ן וַיֵּאֱמִינוּ וַיִּצְהָלוּ לִקְרֹאתָן
וַיִּדּוּ כִי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים הֵם בְּאֶרֶץ:

14 (יד) וְאֵלֶּה הָאֲמָרִים כְּזֹאת מוֹדִיעִים כִּי אֶרֶץ אֲשֶׁר
לָהֶם הֵם מִבְּקָשִׁים:

15 (טו) וְאִם הָאֶרֶץ הָיְתָה אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּנָּה עֲלֶתָה
עַל־לִבָּם הֲלֹא הָיְתָה בְּיָדָם לָשׁוּב אֵלֶיהָ:

16 (טז) אִוְלָם טוֹבָה מִמֶּנָּה הִתְאוּוּ וְהִיא בִשְׁמִי מַעַל
וְעַל־כֵּן לֹא בּוֹשׁ הָאֱלֹהִים מֵהֶם לְהִקְרֹא אֱלֹהֵיהֶם
וַיִּכְן־לָהֶם עִיר שְׁמָה:

17 (יז) בְּאִמּוֹנָה הָעֵלָה אֲבָרְהָם אֶת־יִצְחָק בְּיוֹם מִסָּה
וַיִּרְשׁ הַהִבְטָחוֹת הַקְּרִיב אֶת־יִחִידוֹ לְעֹלָה:

18 (יח) אֲשֶׁר נֶאֱמַר עָלָיו כִּי בִי־צָחַק יִקְרָא לָךְ זֶרַע:

19 (יט) וּבָלְבוּ אָמַר כִּי תִשִּׁיג יָד אֱלֹהִים לְהַקְיִמּוֹ
מִן־הַמָּתִים וְכֵן גַּם־הִשִּׁיבוּ אֵלָיו וַיְהִי לְמוֹפֶת:

20 (כ) בְּאִמּוֹנָה בִּרְדָּ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֶשָׂו וַיִּדְבֹּר
עַל־עֲתֻדָּתָם:

21 (כא) בְּאִמּוֹנָה בִּרְדָּ יַעֲקֹב בְּמָתוֹ אֶת־שְׁנֵי בְנֵי־יוֹסֵף
וַיִּשְׁתַּח עַל־רֹאשׁ הַמָּטָה:

22 (כב) בְּאִמּוֹנָה הַזְכִּיר יוֹסֵף לִפְנֵי מוֹתוֹ אֶת־צֵאת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוּ עַל־אֲדוֹת עַצְמוֹתָיו:

23 (כג) בְּאִמּוֹנָה נִצָּפֵן מֹשֶׁה שְׁלֹשָׁה יָרְחִים עַל־יְדֵי
אֲבוֹתָיו בְּהוֹלִדּוֹ כִּי רָאוּ כִי־טוֹב הָיִלֵד וְלֹא יֵרָאוּ מִדַּת
הַמֶּלֶךְ:

24 (כד) בַּאֲמוֹנָה מֵאֵן מֹשֶׁה בְּגָדָלוֹ לְהִקְרֹא בֶן
לְבַת־פְּרָעָה:

25 (כה) וַיִּבְחַר־לוֹ לְהִתְעַנּוֹת עִם־עַם אֱלֹהִים מִהִתְעַנֵּג
בְּתַעֲנוּגֵי הַחֹטָא בִּימֵי חָלָד:

26 (כו) וְאֶת־חֲרָפְתּוֹ כְּחֲרַפַּת הַמְּשִׁיחַ חָשַׁב לְעֹשֶׁר גָּדוֹל
מֵאֲצֻרוֹת מִצָּרִים כִּי צָפָה אֶל־הַגְּמוּלָּה:

27 (כז) בַּאֲמוֹנָה עָזַב אֶת־מִצְרַיִם וְלֹא יָרָא מַחֲמַת מַלְכָּה
כִּי נָשָׂא אֶת־נַפְשׁוֹ אֵלָיו כִּרְאָה אֹתוֹ אֲשֶׁר פָּנָיו לֹא יִרְאוּ:

28 (כח) בַּאֲמוֹנָה עָשָׂה אֶת־הַפֶּסַח וְנָתַן אֶת־הַדָּם
עַל־הַבָּתִּים לְבִלְתִּי יֵנַע בָּם הַמַּשְׁחִית אֶת־הַבְּכֹרִים:

29 (כט) בַּאֲמוֹנָה הָלְכוּ בֵּינ־סוּף כְּמוֹ בִּיבָשָׁה וְהַמִּצְרִים
הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁקְעוּ:

30 (ל) בַּאֲמוֹנָה נָפְלוּ חַמּוֹת יִרְיָחוֹ בְּהִסָּב אֹתָן שִׁבְעַת
יָמִים:

31 (לא) בַּאֲמוֹנָה לֹא אָבְדָה רֶחֶב הַזּוֹנָה עִם־פָּנָי בְּלִיעַל
כַּאֲשֶׁר אֶסְפָּה אֶת־הַמְּרֻגְלִים אֶל־בֵּיתָה בְּשָׁלוֹם:

32 (לב) וְמָה אָמַר עוֹד הֲלֹא תִקְצַר־לִי הָעֵת כִּי־אֶסְפֶּר
מִדְּבָרֵי גִדְעוֹן בְּרֹק שְׁמִשׁוֹן וַיִּפְתַּח דָּוִד שְׁמוּאֵל וְהַנְּבִיאִים:

33 (לג) אֲשֶׁר בַּאֲמוֹנָה כָּבְשׁוּ מַמְלָכוֹת פָּעִלוּ צִדְקוֹת
הַשִּׁיגוּ הַבְּטָחוֹת וְסָכְרוּ פִּי אֲרִיּוֹת:

34 (לד) כִּבּוֹ חֲמַת אֵשׁ נִמְלָטוּ מִפִּי חֶרֶב מִצָּאוֹ אוֹן לָהֶם
מִתּוֹךְ רַפְיוֹנָם עָשׂוּ חֵיל בְּמִלְחָמָה וַיִּנְיִסּוּ מִחֲנוֹת זָרִים:

35 (לה) נָשִׁים מִצָּאוֹ אֶת־מִתִּיהֶן כִּי קָמוּ מִן־הַמָּתִים
וּרְבִים הִתְעַנּוּ וְלֹא מִצָּאוֹ פְּלִיטָה לְמַעַן יִקּוּמוּ בְּיוֹם
הַתְּקוּמָה בֵּיתֶר עַז:

36 (לו) מקצותם נשאו קלון ומהלמות וגם־כבלים
ובלאים:

37 (לז) נסקלו באבנים גדרו במגרות נצרפו במסה
והוציאו נפשם לטבחַת חרב נעו בעזרת כבשים ועזים
ונמגו בחסר כל בלחץ במצוק:

38 (לח) והארץ לא שזה להם תעו במדבר בהרים
במערות ובמחילות עפר:

39 (לט) וכל־אלה עדות להם על־אמונתם ולא ראו
את־ההבטחות בקיומן:

40 (מ) יען הכין אלהים לנו את־הטוב מקדם לבלתי
יגיעו הם לכל־תכליתם מבלעדינו:

פרק יב

1 (א) לכן גם־אנחנו אחרי אשר המון עדים כאלה
עטרים אתנו כעננים מסביב נשליכה ממנו כל־משא
וחטא אשר יגדרו בעדנו תמיד ועל־גב תוחלת נרוצה
במרוץ הערוך לפנינו:

2 (ב) ועינינו אל־ישוע צור אמונתנו הנמר עלינו אשר
בעבור השמחה הזרועה לו נשא עץ סבלו ואת־החרפה
בזה נישב לימין פסא האלהים:

3 (ג) התבוננו אליו אשר־נשא תגרה כזאת מיד החטאים
בנפשו פן־תתרפו ועיפה נפשכם:

4 (ד) עד־כה עוד לא קמתם להלחם בחטא עד־הדם:

5 (ה) ותשכחו את־התוכחה אשר נוכחתם כבנים לאמר
מוסר יהנה בני אל־תמאס ואל־תקץ בתוכחתו:

6 (ו) כי את אשר־יֵאָהֵב יְהוָה יוֹכִיחַ וְכַאִיֵּב אֶת־בֶּן יִרְצֶה:

7 (ז) אִם־תִּשְׁאוּ אֶת־מוֹסְרוֹ הוּא לְאוֹת כִּי עֵינֵי אֱלֹהֵיכֶם עָלֵיכֶם כְּבָנִים כִּי מִי הוּא הַבֶּן אֲשֶׁר אָבִיו לֹא יִסְרְנוֹ:
8 (ח) אָפֶס אִם־תִּהְיוּ בְּאֵין־מוֹסֵר אֲשֶׁר הוּא מִנֶּת כָּלֶם הֲלֹא זָרִים אַתֶּם וְלֹא בָנִים:

9 (ט) הֵן יֵשׁ־לָנוּ אֲבוֹת בְּשָׂרֵנוּ אֲשֶׁר יִסְרוּנוּ וְנִירָא מִפְּנֵיהֶם אַף כִּי־עָלִינוּ לְהִכְנֹעַ מִפְּנֵי אָבִי הָרוּחוֹת לְמַעַן חַיָּה נַחֲיָה:

10 (י) וְהִמָּה יִסְרוּנוּ לְיָמִים מְעַטִּים כְּטוֹב בְּעֵינֵיהֶם אֵד הוּא לְטוֹב לָנוּ לְתֵת־לָנוּ חֶלֶק בְּקִדְשׁוֹ:

11 (יא) וְכָל־מוֹסֵר לֹא יִמָּצֵא לְשִׁשּׁוֹן בְּעֵתוֹ כִּי יוֹסֵף עֶצֶב עִמּוֹ אֵד אַחֲרֵי־כֵן יִתֵּן פְּרִי שְׁלוֹם לְאֲשֶׁר יִצְרָפוּ בּוֹ לְצִדְקָה:

12 (יב) עַל־כֵּן חֲזָקוּ יְדֵים רַפּוֹת וּבְרָכִים כְּשִׁלּוֹת אִמְצוּ:

13 (יג) וְנִשְׁרוּ מַסְלּוֹת לְרִגְלֵיכֶם לְבִלְתִּי תִקַּע כַּף יְרֵךְ הַצֶּלֶע כִּי אִם־תִּרְפָּא:

14 (יד) בִּקְשׁוּ שְׁלוֹם עַם־כָּל־אָדָם וּקְדֹשָׁה אֲשֶׁר מִבְּלַעֲדֶיהָ לֹא־יִרְאֶה אִישׁ אֶת־הָאָדוֹן:

15 (טו) הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִגְרַע אִישׁ מִחֶסֶד אֱלֹהִים פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה וְחִלְלוּ בּוֹ רַבִּים:

16 (טז) פֶּן־יִהְיֶה בָכֶם אִישׁ זֶנֶה וְחָלַל כַּעֲשׂוֹ אֲשֶׁר מָכַר אֶת־בְּכֻרָתוֹ בְּעַד נָזִיר עֲדָשִׁים:

17 (יז) הֲלֹא יִדְעֶתֶם כִּי חֶפֶץ אַחֲרֵי־כֵן לְרֶשֶׁת

אֶת־הַבְּרָכָה וְשָׁמַע לֹא הָיָה לוֹ וְאִף כִּי־בִקֵּשׁ בְּדַמְעָה לֹא
מָצָא מָקוֹם לְתִשׁוּבָתוֹ:

(18) יח) כִּי הִנֵּה לֹא בָאתֶם אֶל־הָרֶ אֲשֶׁר תִּנְעַ בּוֹ יָד וְאֲשֶׁר
אֲשֶׁ תִּלְהֹט אֹתוֹ וְלֹא אֶל־עֵנָן וְעַרְפֶּל וְרָעַשׁ:

(19) יט) וְלֹא לְקוֹל שׁוֹפָר וְקוֹל דְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמְעִיו שְׁאֵלוֹ
לְבַלְתִּי יוֹסֵף דְּבַר עַמָּהֶם:

(20) כ) כִּי קִשְׁתָּה עֲלֵיהֶם הַמִּצְוָה מִנְשֵׂא לֵאמֹר וְאִף
נִם־בְּהִמָּה תִנְעַ בָּהֶר סָקֶל תִּסְקֹל אוֹ־יָרֵה תִיָּרֵה בַחֲצִים:
(21) כא) וּמִה־נֹּרָא הָיָה הַמַּחֲזָה עַד שָׁנָם מִשָּׂה אָמַר פָּחַד
קָרְאֵנִי וִרְעָדָה:

(22) כב) כִּי אִם־בָּאתֶם אֶל־הָרֶ צִיּוֹן אֶל־עִיר אֵל חַי
אֶל־יְרוּשָׁלַיִם הַעֲלִינָה וְאֶל־רִבְבוֹת צָבָא מְלָאכִים:

(23) כג) וְאֶל־עֲדַת הַבְּכוֹרִים אֲשֶׁר הִמָּה בְּכַתוּבִים
בְּשִׁמּוֹם וְאֶל־אֱלֹהִים שִׁפֹּט הַכֹּל וְאֶל־רוּחוֹת הַצְּדִיקִים
אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ שְׁלָמִים:

(24) כד) וְאֶל־יִשׁוּעַ מְלִיץ לְבָרִית חֲדָשָׁה וְאֶל־דָּמוֹ הַנִּזְרָק
אֲשֶׁר קוֹל קְרִיאָתוֹ טוֹב מִקּוֹל דְּמֵי הַבֵּל:

(25) כה) השִׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־תִּסּוּרוּ מִן־הַדָּבָר בָּכֶם כִּי
אִם־לֹא נִמְלָטוּ הַסָּרִיסִים מִן־מִזְהִירָם בְּאֶרֶץ אֵיף נִמְלָט
אֲנַחְנוּ אִם נָסוּר מִן־מִזְהִירָנוּ מִשְׁמִים:

(26) כו) אֲשֶׁר קָלוּ אָז הִרְעִישׁ אֶת־הָאָרֶץ וַעֲתָה הַגֹּד
לֵאמֹר עוֹד אַחַת מַעַט הִיא וְאֲנִי מִרְעִישׁ לֹא לְבַד
אֶת־הָאָרֶץ כִּי אִם־גַּם אֶת־הַשָּׁמַיִם:

(27) כז) וּמִה שֶׁאֲמַר עוֹד אַחַת מַעַט הוּא מִגִּיד חֲלִיפַת־כֹּל

אֲשֶׁר יָמוּט מִן־הָרֶעַשׁ כְּדָבָר נִבְרָא רַק לְזִמְנוֹ וְאֲשֶׁר לֹא
יָמוּט מִן־הָרֶעַשׁ יַעֲמֵד לָעַד:

28 (כח) לָכֵן בִּהְיוֹת לָנוּ מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא תִמּוּט
נִבּוֹאָה בְּתוֹדָה וְנַעֲבֹדָה אֶת־הָאֱלֹהִים לְרָצוֹן לוֹ בְּאִמָּה
וּבִירְאָה:

29 (כט) כִּי אֱלֹהֵינוּ אֵשׁ אֲכָלָה הוּא:

פרק יג

1 (א) שְׁמָרוּ אֲהֲבַת אֲחִים בֵּינֵיכֶם תָּמִיד:

2 (ב) וְאַל־תִּשְׁכַּחוּ מִהֲכִנִּיס אֲרָחִים מֵאַהֲבָה כִּי בְּאַהֲבָה

זוֹ יֵשׁ אֲשֶׁר בְּבִלִי־דַעַת הִכְנִיסוּ מִלְּאָכִים אֶת־בְּתִיָּהֶם:

3 (ג) זָכְרוּ אֶת־הָאֲסִירִים כִּמוֹ אִם־אַתֶּם אֲסִירִים עִמָּהֶם

וְאֶת־הַנִּלְחָצִים כְּאֲשֶׁר גַּם־אַתֶּם עִמָּהֶם בְּבֶשֶׂר אֶחָד:

4 (ד) קָדַשׁ תִּהְיֶה הָאִישׁוּת לְכָל־אִישׁ מִכֶּם לֹא תִחַלְלוּ

אֶת־יְצוּעַ אִישׁ וְאֶת־זִנִּים וְנֹאפִים יִשְׁפֹּט אֱלֹהִים:

5 (ה) הִרְחִיקוּ דֶרֶכְכֶּם מֵאַהֲבַת כֶּסֶף וְשִׁמְחוּ בְּדִי

חֻלְקֶכֶם כִּי הוּא אָמַר לֹא אֲרַפֶּךָ וְלֹא אֶעֱזֹבְךָ:

6 (ו) עַל־כֵּן נִבְטַח וְנֹאמַר יְהוָה לִי בְּעֶזְרִי לֹא אִירָא

מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם:

7 (ז) זָכְרוּ אֶת־מַאֲשְׁרֵיכֶם אֲשֶׁר־הִגִּידוּ לָכֶם דְּבַר

הָאֱלֹהִים בֵּינוּ לְתַכְלִית דֶּרֶכְכֶם וּלְכוּ בְּאִמּוּנָתְכֶם:

8 (ח) יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הַזֶּה הוּא אֶתְמַלּ וְהוּא חַיּוּם וְהוּא

לְעוֹלָם וָעֶד:

9 (ט) אַל־תִּמּוּטוּ מִפְּנֵי תוֹרַת שְׁנוֹת וְזֵרוֹת כִּי טוֹב לִלְב

אֲשֶׁר חֹסֵד יִסְעֶדְנוּ לֹא חָקִי מֵאֲכָלִים חָקִים לֹא־טוֹבִים

לְבַעֲלֵיהֶם:

10 (י) יִשְׁלְנוּ מִזִּבְחַ אֲשֶׁר לֶאֱכֹל מֵעֲלָיו אֵין מִשְׁפָּט
לְמִשְׁרָתִי הַמִּשְׁכָּן:

11 (יא) כִּי־פִגְרֵי הַזִּבְחִים אֲשֶׁר דָּמָם הוּבָא אֶל־הַקֹּדֶשׁ
בְּיַד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְכַפֵּר עוֹן נִשְׂרָפוּ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה:

12 (יב) בַּעֲבוּר זֹאת גַּם־יִשׁוּעַ לְאֲשֶׁר יִקְדֹּשׁ אֶת־הָעַם
בְּדָמֹו עֲנָה מִחוּץ לַשָּׁעַר:

13 (יג) עַל־כֵּן נִצָּאָה־נָא אֵלָיו אֶל־מִחוּץ לַמִּחֲנֶה וְנִשָּׂא
אֶת־חֲרָפָתוֹ:

14 (יד) פֶּה אֵין־לָנוּ עִיר עֹמֶדֶת לְעַד אֲךָ הָעִיר הָעֲתִידָה
אֲנִי מִבְקָשִׁים:

15 (טו) וְעַתָּה נִקְרִיב עַל־יָדוֹ זִבְחֵי תוֹדָה לְאֱלֹהִים תָּמִיד
הֲלֹא הֵם פָּרִי שְׁפָתֵינוּ הַנִּתְּנוֹת תוֹדָה לְשִׁמּוֹ:

16 (טז) אֲךָ לְגִמְלָ־טוֹב וּלְפָזָר לְאַבְיוֹנִים אֶל־תִּשְׁכַּחוּ
כִּי־זִבְחִים כָּאֵלֶּה הֵם לְרִיחַ נִיחֹחַ לְאֱלֹהִים:

17 (יז) שְׁמָעוּ אֶל־מְאֻשְׁרֵיכֶם וְהַכְנֵעוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־שִׁקְדִים
הֵם עַל־נַפְשֵׁיכֶם כַּעֲמָדִים לְתַת דִּין וְחִשְׁבּוֹן בַּעֲבוּר
יַעֲשׂוּ כִּזְאת בְּחֻדוֹהָ וְלֹא בְּאַנְחָה כִּי לֹא־כֵן לֹא־טוֹב
לָכֶם הַדִּבָּר הַזֶּה:

18 (יח) הַתַּפְלִלוּ עָלֵינוּ כִּי־יִדְעֵנוּ מָאֵד כִּי נָכוֹן לִבֵּנוּ
וּלְהַתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים תָּמִיד כָּל־חַפְצֵנוּ:

19 (יט) וּבְחִפְזָ יִתֵּר אֲנִי שְׂאֵל מֵעַמְכֶם לַעֲשׂוֹת זֹאת
לְבַעֲבוּר יִתֵּן לִי לָשׁוּב אֵלֵיכֶם עַד־מִהֲרָה:

20 (כ) וְאַל־הִי הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר בְּדָם בְּרִית עוֹלָם הַקִּים

מִן־הַמֵּתִים אֶת־רֵעָה הַצֹּאֵן הַגָּדוֹל אֶת־יֵשׁוּעַ אֲדֹנֵינוּ:
 21 (כא) הוּא יְכוּנֵן אֶתְכֶם בְּכָל־מַעֲשֵׂה טוֹב לְמַלְא
 אֶת־חֻפְצוֹ וַיַּפְעֵל עִמָּכֶם כְּטוֹב בְּעֵינָיו בִּיד־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
 אֲשֶׁר־לוֹ הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן:
 22 (כב) וְאַנִּי שְׂאֵל מֵעִמָּכֶם אַחִי שְׂאוּ־נָא דְבָרֵי מוֹסְרֵי
 כִּי־מַעֲט מִזְעָר כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם:
 23 (כג) וְדַעוּ כִּי טִימּוֹתִיוֹס אָחִינוּ יֵצֵא לַחֲפָשִׁי וְאִם־יָבֹא
 בְּקֶרֶב הַיָּמִים אֲרָאָה אֹתוֹ אֶת־פְּנֵיכֶם:
 24 (כד) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם כָּל־מְאֻשְׂרֵיכֶם וְכָל־הַקְּדוֹשִׁים
 וְאֵלֶּה אֲשֶׁר מֵאִיטָלְיָא פְּקָדִים לְשָׁלוֹם לָכֶם:
 25 (כה) תַּחֲסֹד עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

xxx

סלקינסון של החדשה הברית
**The New Testament in Modern Hebrew, translated
by Salkinson and Ginsberg**

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

2025-05-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 26 Jul 2025 from source files
dated 7 May 2025
dd85659f-d199-5ca4-b885-26e063d3b63a